

The background of the text is a blue field with yellow stars, resembling the European Union flag. The stars are arranged in a grid pattern, with some stars appearing to be behind the text.

**EUROPEAN
REFORMS
BULLETIN
2021 No 1**

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legalregulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarasenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhan D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

LEGALREGULATION OF CORRESPONDENCE DELIVERY BYRUSSIAN SHIPPING AND COMMERCE COMPANY, END OF XIX– BEGINNING OF XX CENTURY

Fedorchenko Oleh Volodymyrovych,

Candidate of Historical Sciences,

Kherson Faculty of Odesa State University of Internal Affairs, Kherson, Ukraine

e-mail: fedorchenko_ov@ukr.net

Abstract. In the article, the agreement conditions of correspondence delivery by the Russian Shipping and Commerce Company at the end of the XIX-th – the beginning of the XX-th century are analyzed. With the increase of international correspondence in the Russian Empire, there arose a need in convenient and cheap ways of its delivery. The choice fell on the shipping companies. The Russian Shipping and Commerce Company had better conditions for agreements to have been made, which later became examples for other similar agreements. The agreement conditions supported the monopoly right of the Russian Government to correspondence delivery. Strict liability was provided for correspondence delivery by sea without the knowledge of the Main Department of Posts and Telegraphs.

Duties of the Shipping Company were provided by the agreement as well, including in the first rate, correspondence rescue by the captain during the shipwreck, free state correspondence delivery and post-telegraphic factors accompanying the correspondence. The agreement regulated a financial component as well. The Shipping Company had the main profits from correspondence delivery between Turkey and Russia.

According to the agreement (with clauses) between the Main Department of Posts and Telegraphs of the Russian Empire and the Russian Shipping and Commerce Company, all the types of post correspondence are determined to have been sent by ships. International correspondence delivery to the Osman Empire was regulated in the first rate. It influenced positively the development of communicational ways and exchange of information. The Russian Empire Government protected the monopoly rights of post-delivery. Despite it, the Department of Connection shared profits with shipping companies because it was profitable for both sides.

Keywords: correspondence delivery, legal regulation, post, Russian Shipping and Commerce Company.

Обмін інформацією є важливою запорукою розвитку сучасного постіндустріального суспільства. Проте й у XIX столітті, в епоху індустріального суспільства, цей фактор теж мав важливе значення. Проблема полягала в міжнародному обміні інформацією. Цьому допомагала пошта. У Російській імперії, до речі як і в інших державах, значну роль у пересиланні кореспонденції відігравав водний транспорт.

У Російській імперії функціонували наступні пароплавні товариства: Російське товариство пароплавства і торгівлі (далі РТПіТ), Добровільний флот, Російське транспортне і страхове товариство і Російсько-Дунайське товариство [1, арк. 119-120; 2, с. 25]. Географія їхньої діяльності включала як місцеві рейси системою річок, так і міжнародні акваторією Азовського і Чорного морів, океанів аж до Далекого Сходу [3, арк. 203; 2 616, с. 25].

Природно, що між Головним управлінням пошт і телеграфів (далі ГУПіТ) Російської імперії та пароплавними товариствами виникала необхідність у правовому регулюванні відносин. Відлік вони починають із 50-х років XIX ст.

Розглянемо такі відносини на прикладі РТПіТ. Вибір пав на це товариство не випадково, оскільки саме через свої зв'язки із царським оточенням воно отримало монопольне право на перевезення пошт в акваторії Чорного моря і на Близький Схід, а відповідно, тримало більше рейсів, якими перевозилась кореспонденція [2, с. 23; 4, с. 28]. У 1894 р. РТПіТ і ГУПіТ уклали черговий договір. Отож розглянемо його положення.

Перше положення договору, як не дивно, захищало монопольне право держави на пересилання поштової кореспонденції. Так, уряд одразу чітко визначив, щоб товариство не приймало для перевезення від інших осіб і установ грошові суми, конверти і відкриті листи, заготовлені не в ГУПіТ [3, арк. 4-5]. По суті дублювалося положення ст. 1126 «Уложения о наказаниях уголовных и исправительных» (редакції 1885 р.) (далі «Уложения...»). Нею передбачалася санкція за такі дії цивільних осіб (тобто не поштових службовців, які супроводжували кореспонденцію), а саме штраф у розмірі 7 руб. 50 коп. за кожний лист, який перевозився незаконно. Зазначимо, що сума для того часу значна [5, с. 482]. Для порівняння, хлібина вищого гатунку вагою в один фунт (1 фунт – 409,5 гр.) коштувала 5 коп. [6, 2 січня с. 2].

Цікавим фактом, дещо дивним для сьогодення, але притаманним кримінальному праву Російської імперії XIX ст., є те, що для більшого виявлення таких деліктів, особам, які повідомили про правопорушення передбачалося заохочення у розмірі 1/5 від суми штрафу, тобто 1 руб. 50 коп.

Утім, у Розділі XI «О нарушении уставов почтового и телеграфного» «Уложения...» (редакція 1885 р.) не передбачено санкцій за таємне перевезення морським транспортом грошової кореспонденції за межі Росії. Так, уже згадувана ст. 1126 «Уложения...» чітко прописує, що санкції передбачені за провезення саме листів [5, с. 482]. Тому питання відповідальності за нелегальне перевезення морським транспортом грошової кореспонденції потребує свого дослідження.

Згідно з договором були у РТПіТ й інші зобов'язання. Так, під час кораблетрощі капітан корабля у першу чергу повинен був організувати рятування кореспонденції [3, арк. 50-52 і зв.]. Роз'яснень умов договору не має, але хочеться вірити, що першочерговість порятунку пошт була вже після порятунку пасажирів та членів екіпажу.

Крім того, товариство повинно було у кожному своєму закордонному агентстві у Туреччині розмістити вивіску з написом «Русская почта», виконаним декількома мовами.

У 1904 р. договір був доповнений декількома зобов'язальними положеннями для РТПіТ. Щоб зменшити навантаження на службовців РТПіТ, які обробляли кореспонденцію, з цього року пошту на пароплавах супроводжували поштово-телеграфні чиновники. РТПіТ повинно було їх безкоштовно перевозити. І ще РТПіТ зобов'язувалося безкоштовно провозити в російські порти казенні посилки і тюки [3, арк. 285 і зв.]. На перший погляд це виглядає як тиск уряду Російської імперії на РТПіТ. Але зиск від останнього мало і товариство. Так, на пароплавах, які безкоштовно перевозили пошту, дозволялося на щоглі підіймати прапор зі спеціальним знаком. Це надавало значні привілеї пароплаву під час руху.

Проаналізуємо статті договору, що визначали тарифну політику РТПіТ. Пересилання грошей і цінних пакетів із Росії в Туреччину здійснювалося відповідно до встановленої такси, з ваговим і страховим зборамивключно. Так, із кожних 75 руб. страхового збору по 1 коп. (0,013%) перераховували на користь РТПіТ. Як для того часу доволі скромні збори. Причина проста – уряд просто не міг ще збільшувати поштові збори, які і так були «недемократичними» у порівнянні з іншими поштовими таксами держав Європи. Оскільки поштове відомство Російської імперії вже отримало страховий збір, тому стягувати з адресата ще один «збір» було вже занадто. Ось і зупинилися на символічній сумі.

Зовсім іншими були умови для пересилання вузлів із «дзвінкою монетою» у зворотному напрямку – із Туреччини в Росію. У таких випадках ГУПіТ було більш лояльним і давало можливість заробити РТПіТ. Так, на користь поштового відомства перераховували збори за встановленою внутрішньою (тобто не міжнародною) таксою. На користь РТПіТ йшло 5 коп. з фунту вузла з «дзвінкою монетою» і страховий збір не вище ¼% з оголошеної цінності, а з адресатів, які відправляли з Туреччини у Росію грошові розписки по 5 коп. за кожен [103, арк. 48-52 і зв.]. Тобто та сама поштова операція, але з Туреччини в Росію, коштувала набагато дорожче. Наприклад, з 75 руб. РТПіТ отримувало 18,8 коп. (тобто у 18 разів більше ніж з Росії в Туреччину).

У 1905 р. було розширено перелік поштових операцій. РТПіТ могло здійснювати переказ грошей у Туреччину. За ці послуги бралось по 10 коп. з кожних 10 руб. (з неповних 10 руб. у тому числі) тобто 1% [3, арк. 4-5]. Розмір достатній – внутрішньоімперська такса становила 0,15% [7, с. 319-322; 8, с. 4-100].

За договором передбачалася і компенсація адресату у випадку втрати кореспонденції. Розмір компенсації був наступним: а) за рекомендоване відправлення – 12,5 руб.; б) за пакет і вузол – рівноцінний оголошеній сумі; в) за посилку – повна оголошена ціна посилки. Проте за втрату посилки без ціни компенсацію адресанти не отримували [3, арк. 50-52 і зв.].

Таким чином, відповідно до вищенаведеного договору (із доповненнями) на пароплавах РТПіТ пересилалися усі види поштової кореспонденції, що позитивно впливало на розвиток поштового зв'язку в цілому. У черговий раз можна також спостерігати охорону урядом своїх монопольних прав на поштове пересилання. Незважаючи на це, він все ж таки ділився прибутками з пароплавними товариствами, оскільки це було вигідно обом сторонам.

Reference:

1. State Archives of Kherson Region. Fund 82. Description 1. Case 16. 227 pages.
2. Andriiashyn G. V. From the History of Odesa Post // Post and philately of Ukraine. 1995. №2. P. 23-52.
3. State Archives of Odesa Region. Fund 307. Description 7. Case 635. 302 pages.
4. Shliakhov O. B. About problem of capitalism development in Ukraine at the end of the XIX – at the beginning of the XX century. // Problems of Ukraine's history XIX – XX centuries. Issue XII. P. 25-36.
5. Code of criminal and correctional penalties of 1885 / edited by N. S. Tahantsev. Saint Petersburg, 1892. 796 p.
6. Kherson provincial news. Kherson. 1899.

7. Commemorative book of Kherson province in 1901. Kherson: Printing House of Kherson provincial administration, 1901. 352 pages.

8. Post directory book for correspondents. Saint Petersburg.: M. Ettinger's Printing House. 1880. 341 p.

Правовое регулирование пересылки корреспонденции Российского общества пароходства и торговли конце XIX – в начале XX ст.

Федорченко Олег Владимирович, e-mail: fedorchenko_ov@ukr.net

Херсонский факультет Одесского государственного университета внутренних дел, г. Херсон, Украина

Аннотация. В статье проанализированы договорные условия перевозки корреспонденции Российским обществом пароходства и торговли в конце XIX - начале XX в. С увеличением объема международной корреспонденции в Российской империи, естественно, возникла потребность в удобных и дешевых способах его доставки. Выбор пал на пароходные общества. Российское общество пароходства и торговли имело лучшие условия и поэтому именно с ним были заключены договоры, которые в дальнейшем стали примером для других подобных соглашений.

Условия договора подтверждали монопольное право правительства Российского государства на пересылку корреспонденции. Предусматривалась юридическая ответственность за перевозку корреспонденции морем без ведома ГУПиТ.

Предусматривал договор и обязательства для пароходного общества. В частности, первоочередность спасения капитаном почты во время кораблекрушения, бесплатную перевозку государственной корреспонденции и почтово-телеграфных чиновников, которые сопровождали почту. Договором регулировалась и финансовая составляющая. Основные доходы пароходное общество мало от перевозки почт из Турции в Россию.

Определено, согласно договору (с дополнениями) между Главным управлением почт и телеграфов Российской империи и Российским обществом пароходства и торговли пароходах пересылались все виды почтовой корреспонденции. В первую очередь регулировалось пересылки международной корреспонденции, а именно в Османскую империю. Это положительно повлияло на развитие коммуникационных магистралей и обмен информацией. Также прослеживается охрана правительством Российской империи монопольных прав почтового отправления. Но несмотря на это, ведомство связи все же делилось доходами с пароходными обществами, поскольку это было выгодно обеим сторонам.

Ключевые слова: пересылка корреспонденции, правовое регулирование, почта, Российское общество пароходства и торговли.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 1

Passed for printing 31.03.2021. Appearance 07.04.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>